

KLOSKOWSKI KAZIMIERZ – filozof przyrody, ur. 20 VIII 1953 w Gdańsku, zm. 13 X 1999 tamże.

K. studiował teologię w Wyższym Seminarium Duchownym w Gdańsku (1972–1977) i filozofię na ATK w Warszawie (1978–1981). Po studiach związał się z Wydziałem Filozofii Chrześcijańskiej ATK, gdzie w 1984 uzyskał doktorat (na podstawie rozprawy *Rola przypadku w genezie życia*, której promotorem był Sz. Ślaga), w 1990 – habilitację, a 1997 – tytuł naukowy prof. Był kierownikiem Katedry Historii i Filozofii Nauki (od 1992), kierownikiem Katedry Filozofii Przyrody

(od 1996), prodziekanem (1993-1996) i prorektorem (1996-1999) ATK.

Dorobek naukowy K. obejmuje ponad 100 publikacji, m.in.: *Zagadnienie determinizmu ewolucyjnego. Studium biofilozoficzne* (Gd 1990); *Między ewolucją a kreacją* (Wwa 1994); *Bioetyczne aspekty inżynierii genetycznej* (Wwa 1995); *Filozofia ewolucji i filozofia stwarzania* (I-II, Wwa 1999).

Poza ATK prowadził liczne wykłady, m.in.: w Gdańskim Instytucie Teologicznym (od 1987), we Wszechnicy Mazurskiej w Olecku (od 1992), w Pomezzańskim Kolegium Teologii i Wyższym Seminarium Duchownym w Elblągu (od 1993), na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie (od 1994). Z powodu przedwczesnej śmierci wielu zamierzeń poznawczych zapewne nie zrealizował, choć do końca zachował ogromną pracowitość, tworzył zapał poznawczy i głęboką wiarę.

Zainteresowania naukowe K. obejmowały zagadnienia z zakresu filozofii przyrody i biofilozofii, w ramach których koncentrował się na filozoficznych aspektach genezy i ewolucji życia. Podejmował analizy epistemologiczno-metodologiczne teorii abiogenezy i niektóre aspekty zagadnienia determinizmu ewolucyjnego (rola przypadku, problem celowości). Dokonał metodologicznych analiz możliwości powiązania problematyki ewolucji i kreacji (związków ewolucjonizmu z kreacjonizmem), tworząc pol. model dialogu między kreacjonizmem a ewolucjonizmem. Interesował się problematyką inżynierii genetycznej i bioetyki. Był doskonale zorientowany we współczesnych trendach filozoficznych i naukowych, wykazując umiejętność trafnej ich oceny metodologicznej. Jego publikacje wykazują oryginalne podejścia do podejmowanych zagadnień, ujmowanych wieloaspektowo i zarazem całościowo. Dzięki koncepcji autodeterminizmu ewolucyjnego K. wzbogacił wiedzę o syntetycznej teorii ewolucji, a także umożliwił ujęcie w nowym świetle problematyki czynników i mechanizmów ewolucji oraz natury życia.

K. był członkiem Polskiego Tow. Filozoficznego i Tow. Naukowego KUL (od 1992), Komitetu Biologii Ewolucyjnej i Teoretycznej PAN, Komisji Nauki i Wiary Episkopatu Polski, Polskiego Komitetu Bioetycznego przy UNESCO (od 1996), International Society of Phenomenology

and Sciences of Life (od 1997), a także komitetów redakcyjnych kilku czasopism.

M. Bala, *Rys biograficzny i bibliografia prac śp. ks. prof. dr hab. Kazimierza K.*, *Studia Gdańskie* 12 (1999), 3-19; *Kazimierz K. (1953-1999)*, Olecko 2000; L. Kuźnicki, *Wkład ks. prof. dr hab. Kazimierza K. do poznania struktury współczesnego ewolucjonizmu i hipotez powstania życia*, *SPCh* 36 (2000) z. 1, 104-112; M. Lubański, *Kazimierz K. (1953-1999). Sylwetka naukowa*, tamże, 77-90; M. Wnuk, *Pamięci Księdza Profesora Kazimierza K. (1953-1999)*, *RF* 48-49 (2000-2001) z. 3, 155-157; *Kazimierz K. Zasady - edukacja - testament*, Olecko 2001.

Marian Wnuk